

له بلاوڪراوه ڪاني مائپهري بههشت

تويشوي

بانگخواز بولاى خواى گهوره

(زاد الداعية إلى الله عز وجل)

نووسيني زانا و پيشهوا
محمد بن صالح العثيمين رحمه الله

وهرگيراني
محمد عبد الرحمن لطيف
وتارخويني مزگهوتي (شيخ ابراهيم) له كه لار

۱۴۳۸ هـ

چاپي شه شه م

مائپهري بههشت

ba8.org

مائپهريكي نيسلامى زانستي پهروهدهيي يه و له پيناو بلاوڪردنه وهى نه و نيسلامه يه كه سه نه في
صالح - پينغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) و هاوه لاني (رضي الله عنهم) له سهري بوون -
وه سهر به هيچ گروپ و لايه نيكي جيزي نيه.

مائپهري بههشت

ئەو كتيب و بابەت و ليكۆئينهوه شهريانه بلاو دهكاتەوه كه دەبنه هۆي:

١. شارەزاکردنی موسوڵمانان و پەروەردەکردنیان لەسەر ريگا راستەكەي ئيسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبێ بە گەرانەوه بۆ پەپرەوه رەسەنەكەي ئيسلام، كه بریتی يە لە قورئان و سوننەت، بە تېگەشتنی پيشين و پيشهوايانی ئوممەت.

٢. پاک کردنەوهی بيروباوەر و رەوشتی موسوڵمانان، لە دیاردەکانی شیرک و کوفر و تاوان.

٣. پالائوتن و تەصفیه کردنی ئاینی ئيسلام لە بیدعە و بۆچونە داهینراوەکان.

٤. وربا کردنەوهی موسوڵمانان لە شوپنەواری خراپي ريوایەتە لاواز و هەلبەستراوەکان.

٥. پتەو کردنی براهەتی يەکی راستەقینە لەسەر بناغە فراوانە جیگيرەكەي ئيسلام و نەهپشتن و كەمکردنەوهی دەمارگيری مەزەهەبی و حیزبی.

ئامانجمان:

ئاشناکردنی كۆمەلگایە لە ئيسلامی رەسەن و دروستکردنی تاك و كۆیەتی بۆ تېگەشتن لە سەرچاوەکانی كه بریتين لە قورئانی پيرۆز و سوننەتی صەحیح و ئاشكراکردنی ئەو شتانەي كه نامۆن بە ئيسلام و خراونەتە نيوپهوه بە چەندین دەستەواژەي دەنگ و پەنگ و نوسراوی لە بوارهکانی بيروباوەر و رەوشت و ئاكار و پەروەردە و زانست و پزیشکی و گەشەي كۆمەلایەتی.

خودايە داوات ئی دەكەين دامەزراومان بکەیت ، وتەوهی قیمان بەدیت بۆ هەر کار

وگوفتاریکی جوان وچاک بەو شیوهیەیی که خۆت لئی پازیت.

ستافی مائپهري بههشت

* پېشەكى دانەر :

بەراستى ھەموو سوپاس و ستايشىك بۆ خۋايە ، سوپاس و ستايشى دەكەين و داۋاي يارمەتى و داۋاي لىخۆشبوۋنى لىدەكەين و تەۋبەى بۆ لا دەكەين و دەگەپپىنەۋە بۆ لای ، ۋە پەنای پىدەگرين لە خراپەكانى دەروونمان و لە كردارە خراپەكانمان ، ھەر كەسك خۋا ھىدايەتى بدات ئەۋا كەس نىيە گومپراى بكات ۋە ھەر كەسكيش خۋا گومپراى بكات ئەۋا كەس نىيە ھىدايەتى بدات .

ۋە شاىەتى دەدەم بەۋەى كەۋا ھىچ پەراۋىك نىيە شاىستەى پەراستى بىت جگە لە اللہ ، تەنھايە و بى شەرىكە ، ۋە شاىەتیش دەدەم بەۋەى كەۋا (مۇمىد ﷺ) بەندە و نىردراۋى خۋايە ، خۋاي گەۋرە ناردوۋىيەتى بە زانستى بە سوود و كردارى چاكە بۆ ئەۋەى سەرى بخات بە سەر ھەموو دىن و ئاينەكاندا ، پەيامى خۋاي گەياندا و ئەمانەتەكەى گەياندا جى و ئامۆزگارى دلسۆزانەى ئوممەتەكەىي كرد و لە پىناۋى خۋادا تىكۆشا بە ئەۋەپەرى تىكۆشان ، ۋە ئوممەتەكەىي بە جى ھىشت لەسەر رىگا و رىيازىكى روون كە شەۋى ۋەكو پۆژى روناكە و كەس لى لاناڧات مەگەر كەسىكى فەۋتاۋ و تياچوو نەبىت ،

سه لاوات و سه لامى خوا له سهر خۆى و كه سوكار و سه حابه كانى و ئەوانه يش
 كه به چاكه شوينيان كه وتوون تاوه كو پۆژى پاداشت وەرگرتنه وه .

وه داوا له خوای گه وره ده كه م كه وا من و ئیوه يش بگيريت له
 شوينكه وتوانى له ناخ و رواله تيشدا ، وه له سهر دين و بهرنامه كه ی ئەو
 بمانميرنيت ، وه له گه ل پيرى ئەودا كۆمانبكاته وه و حه شرمان بكات ، وه
 بمانخاته بهر شه فاعه تى ، وه له گه ليدا كۆمانبكاته وه له باخچه كانى
 خۆشگوزرانيدا له گه ل ئەوانه ی كه نازونيمه تى خۆى داوه به سهرياندا له
 پيغه مبه ران و پاستگۆيان و شه هيدان و زانايان و پياوچاكان .

دواى ئەوه :

برايمان : به راستى پيمخوشه بگه م به خزمهت برايانى موسلمانم لي ره دا^(۱) ،
 وه له هه موو شوينيكى تريشدا كه ئوميدى خير و بلاوكردنه وه ی ئەم دين و
 ئاينه ی لى ده كریت ، چونكه خوای گه وره عه هد و په يمانى وەرگرتووه له
 هه موو كه سيك كه زانستى پى داوه كه وا روونى بكاته وه بو خه لك و
 نه يشاريتته وه هه روه كو خوای گه وره فه رموويه تى: ﴿وَإِذْ

(۱) زانكۆى شا عبد العزيز له شارى جدده .

أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لُبِّيْنَهُ، لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ، ﴿١٨٧﴾ ﴿آل عمران﴾ .

واته : خوای گهوره عهد و پهیمانی وه رگرتووه له وانهی که کتیبیان پی دراوه که وا روونی بکه نه وه بۆ خه لک و نه یشارنه وه .

وه ئەم عهد و پهیمانی که خوا وه رگرتووه ئەمه په ایماننامه یه که نی یه بنوسریته وه و خه لک بیبینیت ، به لکو په ایماننامه یه که به و زانسته وه که خوا داویتی به خاوه نه که ی پی دی ده زانریت ، جا ئە گهر خوا زانستی پی دا ئا ئە مه ئە و په ایماننامه یه که خوا پهیمانی پی وه رگرتووه له ئە م پیاوه یان له ئە م ئافره ته که خوا زانستی پی داوه ، که واته پیویسته له سه ره که سیک علم و زانستی پی بیته ئە وه بگه یه نیته که فیری بووه له شه ریه ته که ی خوای بی که م و کوری و پایه دار له هه ر شوینی کدا بیته و له هه ر بۆنه یه کدا بیته .

برایان : بابه تی ئە م موحازه ره یه مان بریتی یه له : (زاد الداعیه إلى الله عز وجل / **تویشووی بانگخواز بۆ لای خوای گهوره**) ، وه تویشوو بۆ هه موو موسلمانیک بریتی یه له وه ی که خوا ی گهوره له م فه رمایشته یدا روونی

کردوو ته وه : ﴿تَكَزَّوْذُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَانْقُونِيَأُولِي الْأَلْبَابِ

﴿١٩٧﴾ [البقرة] .

واته : تویشوو کۆبکه نه وه چونکه به پراستی باشتترین تویشوو ته قوای خویه ، وه له من بترسن و ته قوای من بکن ئه ی که سانی خاوهن ژیری .

تویشووی هه موو موسلمانیک بریتی یه له (ته قوای خوی گه وره) که له قورئاندا خوی گه وره چه ندین جار باسی کردوو به شیوهی فرمان پی کردنی ، وه به شیوهی ستایش کردنی ئه وانهی که پی هه لدهستن و پاداشته که شی روون کردوو ته وه ، وه جگه له وانهش له شیوازه کانی وته :

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ

لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ

وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً

أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ

وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّن

رَّبِّهِمْ وَجَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ

﴿ ۱۳۶ ﴾ [آل عمران] .

واته : په له بکهن و دهسپیشخه ری بکهن بۆ لیخو شېبونیک له لایه ن
 په روه ردگار تانه وه و بۆ به هه شتیک که پانتاییه که ی وه کو پانتای
 ئاسامانه کان و زهویه که ئاماده کراوه بۆ که سانی له خوا ترس و ئه هلی ته قوا
 ﴿ ۱۳۳ ﴾ ئه وانیه که له کاته کانی خو شی و ناخو شیدا مال و سامان ده به خشن و
 تورپه یی خو یان ده خو نه وه و له خه لکی ده بوورن ، خوایش که سانی
 چا که کاری خو شده ویت ﴿ ۱۳۴ ﴾ وه ئه وانیه که ئه گهر تاوانیکی ناشرینیان کرد
 یان سته م و زولمیان له خو یان کرد خویان بیرده که ویته وه و داوای
 لیخو شېبون ده کهن بۆ تاوانه کانیان ، وه کئی هه یه له تاوانه کان خو شبیت
 جگه له خوا ، وه ئه وانیه به رده وام و سوور نابن له سه ر کرده وه خراپه کانیان
 و ده یشزانن که و ئه و کردارانیه یان خراپه و خوایش ته و به ی ئه و که سانه قبول
 ده کات که ته و به ده کهن ﴿ ۱۳۵ ﴾ ئا ئه وانیه پادا شتیان بریتی یه له لیخو شېبون له
 لایه ن په روه ردگاریانه وه وه باخانیک که و روباری ئاو به ژیریاندا ده روات و به

هه تاھه تایی تئیدا ده میننه وه و ئه وه یش باشتین پاداشته بۆ ئه وانه ی که و
 کرده و هیان کردوه به پیی گوپرایه لی خوا .

برایانی به پریز : له وانه یه بلین : ئایا (ته قوا) بریتی یه له چی ؟

وه لام : ئه وه یه که له (طلق) ی کوری (حبیب) وه ره حمه تی خۋای لیبیت
 بۆمانی ده گپرنه وه که فه رموویه تی : (التقوی : أَنْ تَعْمَلَ بِطَاعَةِ اللَّهِ ، علی نور
 من الله ، ترجو ثواب الله ، وَأَنْ تَتْرَكَ مَعْصِيَةَ اللَّهِ ، علی نور من الله ، تَخَافُ عِقَابَ
 الله) .

واته : (ته قوا : بریتی یه له : کرده وه کردن به گوپرایه لی کردنی خوا ، به
 پیی رووناکییه که له خوا وه ، به ئومییدی پاداشتی خوا ، وه وازبیینیت له
 سه ریچی کردنی خوا ، به پیی رووناکییه که له خوا وه ، له ترسی سزا و
 تۆله ی خوا) .

له م دهسته وازه یانهدا : زانست و کرده وه و چاوه پروان کردنی پاداشت و
 ترسان له سزا و تۆله ی کۆکردوه ته وه ، ئا ئه مه بریتی یه له : (ته قوا) .

وه ئیمه هه موومان ده زانین که و بانگخواز بۆ لای خۋای گهۋره له پیشترین
 که سه که و خۆی پرازینیته وه به م په وشته که ته قوای خۋایه له په نهانی و
 ئاشکرایشدا .

وه من له م جیگایه دا به یارمه تی خوای گه وره ئه وه باس ده که م که
په یوه ندی هه یه به بانگخواز ه وه و ئه وه ی که پیویسته بیکات به تویشووی
خۆی :

تویشووی یه که م

پیویسته بانگخواز زانستی پی بیت سه بارهت به ووی که بانگه وازی بۆ لا دهکات :

پیویسته بانگخواز له سه زانستیکی راست بیت که جیگیر بیت له سه کتیبه که ی خوا و سوننه تی پیغه مبه ره که ی (ﷺ) ، چونکه هر زانستیک وهر بگریت له جگه له م دوو سه چاوه یه وه ئه و پیویسته سه ره تا نمایش بگریته سه هر دوو کیان ، جا ئه و کاته یان گونجاو یان پیچه وانه یان ده بیت ، وه ئه گه ر گونجاو بوو ئه و وهر ده گریت ، وه ئه گه ریش پیچه وانه یان بوو ئه و پیویسته ره دبگریته وه به سه ر خاوه نه که یدا هر که سیک بیت ، له (ابن عباس) وه (رضی الله عنهما) سه لمینراوه که فه رموویه تی : ((يُوشِكُ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْكُمْ حَجَارَةٌ مِنَ السَّمَاءِ أَقْوَل : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ، وَتَقُولُونَ : قَالَ أَبُو بَكْرٍ وَعَمْرٌ)).

واته : نزیکه که وا له ئاسمانه وه به رد داباریته سه رتان چونکه من ده لیم : پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموویه تی ، وه ئیوه یش ده لین : ئه بوبه کر و عومه ر فه رموویانه .

ئه گه ر ئه مه سه بارهت به وته ی ئه بوبه کر و عومه ر بیت که به ره له سستی وته ی پیغه مبه ری خوی (ﷺ) پی بگریت ئه ی ئه بیت بۆچونتان چۆن بیت سه بارهت به وته ی که سانیک که له خوار پله ی ئه وانه وه بن له زانست و ته قوا

و هاوه لئیتی و جینیشینیتیدا ؟ که واته ره دکردنه وهی و تهی ئەمه یان له پیشتره ئەگەر پیچه وانە ی کتیبه که ی خوا و سوننه تی پیغه مبه ره که ی (ﷺ) بیّت ، ئە وه تا خوی گه وره فه رموو یه تی : ﴿ فَلَیْحَذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِۦٓ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ [النور] .

واته : با ئە و که سانه وریا و ناگادار بن که پیچه وانە ی فه رمانی پیغه مبه ری خوا ده که ن که وا توشی فیتنه بین یان توشی سزایه کی به ئیش و ئازار بین . ئیمامی ئە حمه د ره حمه تی خوی لی بیّت فه رموو یه تی : ئایا ده زانیت فیتنه چی یه ؟ فیتنه بریتی یه له : شیرک ، له وانە یه ئە گه ره هندی که له فه رمایشته کانی پیغه مبه ره (ﷺ) ره دبکاته وه ئە وا شتی که له لاری یوون بکه ویته ناو دلێه وه و تیا بجیّت .

به راستی یه که مین تویشوو ی که بانگخواز بۆ لای خوی گه وره بی کاته تویشوو ی خوی ئە وه یه که وا : له سه ر زانست و علمیک بیّت که وه رگی راو بیّت له کتیبه که ی خوا و فه رموو ده سه حیحه وه رگی راوه کانی پیغه مبه ره که یه وه (ﷺ) ، ئە گینا بانگه وازکردن به بی علم و زانست به راستی بانگه وازکردنه له سه ر نه زانی که زه ره ر و زیانه کانی گه وره تره له سووده کانی ، چونکه ئە و

وهكو پینماییکار و پینیشاندەر خۆی داناوه جا ئەگەر که سیکی نه زان بیته
ئەوا به و کاره ی ده بیته که سیکی گومپراو و گومپراکار خوا په نا بدات .

وه ئەم جهه ل و نه زانیه ی بریتی یه له : نه زانی تیگه ل و پیگه ل (الجهل
المركب) ، وه نه زانی تیگه ل و پیگه لیش خراپتره له نه زانی ساده (الجهل
البسيط) چونکه نه زانی ساده خاوه نه که ی ده گریته وه و قسه ناکات و
ده توانیته به فیڕکردن لابریته ، به لام گرفت - هه موو گرفتیک - له حاله
که سی نه زانی تیگه ل و پیگه ل دایه چونکه به راستی ئەم نه زانه تیگه ل و
پیگه ل به دهنگ نابیته و به لکو قسه ده کات ئەگەر چی به نه زانی شه وه
بیته و له و کاته ی شیدا ده بیته

که سیکی تیگه ر زیاتر له وه ی که بیته ریروناک که ر .

برایان : به راستی بانگه وازکردن بۆلای خوا به بی علم و زانست
پیچه وانه ی ئەوه یه که پیغه مبه ر (ﷺ) و شوینکه وتوانی له سه ری بوون ،
گوی بگرن بۆ فه رمایشتی خوی گه وره که فه رمان ده کات به پیغه مبه ره که ی
(مُحَمَّدٌ ﷺ) که ده فه رموویته : ﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا
وَمِنَ اتَّبَعِي ۖ وَسَبِّحْنَا اللَّهَ وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ [یوسف] .

واته : ئەی پیڤغه مبهری خوا بلی ئەمه ریگا که ی منه بانگه واز ده که م بۆلای خوا له سهر بهرچا ورپۆشنی من و ئەوانه یش که شوینکه وتهی منن ، وه پاکي و بیگه ردی بۆ خوا له هه موو که م و کورپه ک و من له کهسانی موشریک و هاوه لبریارده ر نیم .

فه رموویه تی : بانگه واز ده که م بۆلای خوا له سهر بهرچا ورپۆشنی من و ئەوانه یش که شوینکه وتهی منن ، واته ئەوانه ی که شوینکه وتهی پیڤغه مبه رن (ﷺ) ، که واته پیویسته بانگه واز بکات بۆلای خوا له سهر بهرچا ورپۆشنی نه ک له سهر جه هل و نه زانی .

ئە ی که سی بانگخواز بۆلای خوا تی رامینێ له فه رمایشتی خوی گه وره : ﴿

عَلَىٰ بَصِيرَةٍ ﴿﴾ (له سهر بهرچا ورپۆشنی) واته : له سهر بهرچا ورپۆشنی بوون له سی شتدا :

١ - له سهر بهرچا ورپۆشنی بیّت سه باره ت به وهی که بانگه وازی بۆ ده کات : به وهی که وا زانا بیّت به حوکمی شه رعی ئە و شته ی بانگه وازی بۆ ده کات چونکه له وانه یه بانگه واز بکات بۆ شتی ک واگومان ببات که واجبه به لام ئە و شته له شه رعی خوا دا واجب نه بیّت و به وه یش به نده کانی خوا وابه سته

بکات به شتیکه وه که خوا پیویستی نه کرد بیئت له سهریان ، وه له وانه یه بانگهواز بکات بۆ وازهینان له شتیك واگومان ببات که حه رامه به لام ئه و شته له دینی خودا حه رام نه بیئت و به وه یش شتیك له بهنده کانی خوا حه رام بکات که خوا حه لالی کردووه بۆیان .

٢ - وه له سه ر به رچا و پۆشنی بیئت سه بارهت به حالی نه و که سه ی که بانگه وازی ده کات : له بهر ئه مه کاتیك که پیغه مبه ر (ﷺ) (مُعَاذِی نَارِدِ بۆ یه مه ن پیی فه رموو : ((إِنَّكَ سَتَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ))^(٢) واته : تو ده رپویت بۆ لای خه لکانیک که له ئه هلی کیتابن [واته : جووله که و گاورن] بۆ ئه وه ی حالیان بزانیئت و خوی ئاماده بکات بۆیان ، که واته پیویسته حالی ئه و که سه ی که بانگه وازی ده که هیت بزانیئت : ئایا ئاستی علمی و زانستی چه ندیکه ؟ وه ئایا ئاستی موجه ده له کردن و تاوتوی کردنی بابه ته کانی چه ندیکه ؟ تا وه کو خۆتی بۆ ئاماده بکه هیت بۆ ئه وه ی گفتوگۆ و موجه ده له بکه هیت له گه لیدا ، چونکه ئه گه ر تو له گه ل نمونه ی که سیکی له م شیوه یه برپۆیته ناو گفتوگۆ و موجه ده له وه و ئه ویش زال بیئت به سه ر تو دا له بهر به هی زبوونی له بواری گفتوگۆ و موجه ده له دا ئه وا ئه مه ده بیته شکستیکی

(٢) أخرجه البخاري كتاب الزكاة باب أخذ الصدقة من الأغنياء وترد إلى الفقراء حيث كانوا : (١٤٩٦) ، ومسلم كتاب الإيمان باب الدعاء إلى الشهادتين وشرائع الإسلام : (٣١) (١٩) .

گهوره بۆ حەق و تۆیش ھۆکاریت ، وە واگومان نەبەیت کەوا ھەلگری باتلّ لە ھەموو حالەتیکدا شکست دەخوات چونکە پیغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی : ((إِنَّكُمْ تَخْتَصِمُونَ إِلَيَّ ، وَلَعَلَّ بَعْضُكُمْ أَنْ يَكُونَ أَلْحَنَ بِحُجَّتِهِ مِنْ بَعْضٍ ، فَأَقْضِي لَهُ بِنَحْوِ مِمَّا أَسْمَعُ))^(۳).

واتە : ئیوھ کە ناکۆکی دەکەوێتە نیاوانتانەوھ دین بۆ لای من ، وە لەوانە یە ھەندیکتان زمان زانتر بیّت لە دەربڕینی بەلگەکە ی لە ھەندیکی تر ، منیش بە پێی ئەوھ ی کە دەبیسیسم بپیار دەدەم و کیشە کە یە کلا دەکەمەوھ . ئەمە بەلگە یە لەسەر ئەوھ ی کەوا کەسی بەرھەلستکار ئەگەر چی لەسەر باتلیش بیّت جاری وا ھە یە لەوانە یە زمان زانتر بیّت لە ئەوھ ی تر لە دەربڕینی بەلگەکە ی و قازی و دادوھ ریش بە پێی ئەوھ ی کە ئەم بەرھەلستکارە وتویەتی بپیار دەدات ، بۆیە پیویستە تۆی بانگخواز زانا بیّت بە حالی ئەو کەسە ی کە بانگەوازی دەکەیت .

^(۳) أخرجه البخاري كتاب الشهادات باب من أقام البينة بعد اليمين : (٢٦٨٠) ، وكتاب الخيل باب : (٦٩٦٧) ، وكتاب الأحكام باب موعظة الإمام للحضرم : (٧١٦٩) ، ومسلم كتاب الأفضية باب بيان أن حكم الحاكم لا يغير الباطن : (١٧١٣) .

۳ - وه له سهر بهرچاوپرۆشنی بیټ سه بارهت به چۆنیټی بانگهوازکردن :

خوی گه و ره فه رموویه تی : ﴿ ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ
الْحَسَنَةِ وَجَدِلْ لَهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾ [النحل] .

واته : بانگهواز بۆ لای پښگای خوا بکه به دانایی و ئامۆزگاری چاک و
گفتوگۆیان له گه لدا بکه به وهی که چاکتره .

هه ندیک له خه لک هه ندیک جار خراپه یه ک ده بینیت و ئه ویش هه لده کوتیټه
سه ری و بیرناکاته وه له و پاشهاتانه ی که ده بیټه درئه نجامی ئه و کاره ی نه ک
ته نها به نیسبهت خۆیه وه به ته نها به لکو به نیسبهت خۆی و
هاوینه کانیشیه وه له بانگخوازن بۆلای حه ق ، له بهر ئه مه پښویسته له سه ر
بانگخواز پښ ئه وه ی که جووله و ده ستپښخه ری بکات سه یری
درئه نجامه کان بکات و به راود و پښوانه ی شته کان بکات ، له وانه یه له و ساته
وه خته دا ئه وه ی که ده یکات گپی غیره تی دامرکینیتته وه به لام ئه و کرداره له
داهاتوودا گپی غیره تی خۆی و جگه له خۆیشی داده مرکینیتته وه و له وانه شه
له داهاتوویه کی نزیکدا بیټ نه ک دوور ، له بهر ئه مه هانی براییانی بانگخوازن
ده دم له سه ر به کارهینانی حیکمهت و دانایی و هیمنی و له سه رخۆیی ، وه

ئو شته ئه گهر چی که میکیش دوا بکه ویت به لام به ویستی خوی گه وره
 ده رئه نجامه که ی باش ده بیئت .

جا ئه گهر ئه مه مه به ستم خو پکردنی بانگخواره به زانستیکی راستی
 بنیاتنراو له سهر کتیبه که ی خوا و سوننه تی پیغه مبه ره که ی (ﷺ) بریتی بیئت
 له واتای خوارزوی ده قه شه رعیه کان ئه وا به هه مان شیوه واتای خوارزوی
 عه قلی روونیشه که وا شوبوهات (گومان) و شه هه واتیشی تیدا نی یه ، چونکه
 تو چون بانگه واز ده که ییت بۆلای خوی گه وره و له هه مان کاتیشدا ئه ور پریگایه
 نازانیت که ده تگه یه نیئت پیی ؟ که شه ریعته ته که ی نازانیت چون دروسته
 بیئت به بانگخواز !؟

که واته ئه گهر مروّف خاوه نی علم و زانست نه بوو ئه وا به راستی له پیشتر
 بو ی ئه وه یه که وا سه ره تا خو ی فیئر بکات ئه نجا دواتر بانگه واز بکات ،
 له وانیه که سیك بلّیت : ئایا ئه م قسه یه ت به ره له ست نی یه له گه ل ئه م
 فه رمایشته ی پیغه مبه ر (ﷺ) : ((بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً))^(٤) واته : ئه و دینه له
 منه وه بگه یه نن ئه گهر چی ئایه تیکیش بیئت .

(٤) أخرجه البخاري كتاب أحاديث الأنبياء باب ما ذكر عن بني إسرائيل : (٣٤٦١) .

وه لآمه که : نه خیر ، چونکه پیغمبهر (ﷺ) فرموویه تی : ((بَلِّغُوا عَنِّي))
 واته : "ئه و دینه له منه وه بگه یه نن" که واته پیویسته ئه وه ی که ئیمه
 دهیگه یه نین له پیغمبهری خواوه (ﷺ) ده رچوو بیّت و ئیمه یش ئه مه مان
 ده ویّت ، وه ئیمه کاتی که ده لّیین : بانگخواز پیویستی به علم و زانست
 هه یه نالیین : پیویسته گه یشتببّیته قو ناغیکی باش له علم و زانست ، به لکو
 ئیمه ده لّیین : نابیت ده عوه و بانگه واز بکات ئیلا ته نها به وه نه بیّت که
 ده یزانیت و قسه نه کات به شتی که نایزانیت .

تویشووی دووهم

پیویسته بانگخواز خۆپاگر و به صهبر بییت له سهرده عوه و بانگهواز کردنه که ی :

خۆپاگر و به صهبر بییت له سهرده عوه ی که بانگهوازی بۆلا دهکات ،
خۆپاگر و به صهبر بییت له سهرده عوه ی که دیتته ری ی له ئەزیت و نارهحه تی .

پیویسته خۆپاگر و به صهبر بییت له سهرده عوه و بانگهواز کردن و
بهردهوام بییت له سهری و لئی دانه برییت و کول و بیزار نه بییت به لکو
بهردهوام بییت له بانگهواز کردنی بۆلای خوا به ئەندازه ی ئەوه ی که له
توانادایه و له و بوارانه ییشدا که وا بانگهواز کردن تییدا به سوود تر و له پیشتر و
کاریگه رتره ، وه با صهبری هه بییت له سهرده عوه و بانگهواز کردن و کول و
بیزار نه بییت چونکه به پراستی ئەگه ر مرۆف کولبوون و بیزاری رووی تی کرد
بی تاقهت ده بییت و وازده هی نییت ، به لām ئەگه ر خۆپاگر و بهردهوام بوو له سهرده
عه و بانگهواز کردنه که ی ئەوا پاداشتی که سانی به صهبر و خۆپاگری
دهستده که ویت له لایه که وه و دهر ئەنجامیش بۆ ئەو ده بییت له لایه کی
تره وه ، وه گوئی بگره بۆ ئەم فه رمایشته ی خوای گهوره که له گه ل

پینغه مبه ره که یدا ده دویت : ﴿ تَلْكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا اِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا
 اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ اِنَّ الْعَقِبَةَ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴾ [هود] .

واته : ئەو بەسەرھاتانە ی کە بۆتی دەگێرینەوہ لە ھەوالبەکانی پەنھانی و
 غەیبە و بە وەحیی بۆ تۆی دەنیرین پێشتر لە پێش ئەم قورئانە تۆ و
 قەومە کە تیش ئەوانە تان نە دەزانن بۆیە بە صەبر و خۆپاگر بە چونکە
 بەراستی دەرنەنجام بۆ کەسانی لە خوا ترس و خاوەن تەقوایە .

وہ پێویستە مەرووف بە صەبر و خۆپاگر بێت لەسەر ئەوہی کە دیتە پێی
 دەعوہ و بانگەوازە کە ی لە بەرھەڵستییەکان و موجدەلات و شەرەقسەکان
 چونکە ھەموو مەرووفیک ھەستا بە کاری بانگخوازی بۆلای خوی گەورە ئەو
 بەدنیایی بەرھەڵستی دەکریت ، خوی گەورە فەرموویەتی : ﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا
 لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ ﴾ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًّا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾ [الفرقان] .

واته : بەو شیوہیە بۆ ھەموو پینغەمبەریک ھەندیک دوورژمنمان بۆ داناون لە
 کەسانی تاوانکار ، وە بەسە پەرودرگارت رینماییکار و سەرخەرتبیت .

کەواتە ھەموو بانگەوازیکی حەق و راست دەبیت بەرھەڵستکاری ھەبیت ،
 دەبیت رێگری ھەبیت و کەسانیک ھەبن کەوا موجدەلە و شەرەقسە ی تیدا

بکهن و گومانی له سهر پهیدا بکهن ، بهلام پیویسته له سهر بانگخواز کهوا به صهبر و خۆپراگر بیته له سهر ئهوهی که دیته پری دهعوه و بانگهوازه کههی تهنانهت ئهگهر ئهوه دهعوه و بانگهوازهیشی وهسف بکهن بهوهی که ههلهیه یان باتل و پووچهله له کاتیگدا که ئهوه دهزانیته ئهوه دهعوه و بانگهوازه ی داواکراوی کتیبه کهی خوا و سوننهتی پیغه مبه ره که یه تی (ﷺ) با خۆپراگر و به صهبر بیته له سهر ئهوه .

بهلام ئهمهیش ئهوه ناگه یه نیته کهوا مرۆف سوور بیته له سهر قسهی خوی و ئهوهی که بانگهوازی بۆلا دهکات ئهگهر چی حهقیشی بۆ روون ببیتهوه ، چونکه بهراستی ئهوه کهسهی که سووره له سهر ئهوهی که بانگهوازی بۆلا دهکات ئهگهر چی حهقیشی بۆ روون ببیتهوه وهکو ئهوه که سانه وایه که خوی گهوره له باره یانهوه فهرموویه تی : ﴿يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بُيِّنَ﴾ [الأَنْفَالِ] .

واته : ئهوانه دهمه دهمی و شه ره قسه ت له گه لدا ده کهن سه باره ت به حه ق له پاش ئهوهی که بۆیان روون بوه ته وه .

وه دهمه دهمی و شه ره قسه له ئاست حه ق و راستیدا پاش ئهوهی که روون ده بیته وه سیفه تیکی زه مکراره ، ئه وه تا خوی گهوره له باره ی ئهوه

که سانه وه که ئەو سیفه ته یان تێدایه فه رموو یه تی : ﴿ وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ ۖ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴾ [النساء] .

واته : هه رکه سێک سه ریچی پیغه مبه ر (ﷺ) بکات و پشتی لی هه لکات و به ره لهستی بکات له پاش ئەوهی ریگای راستی هیدایه تی بۆ پوون بووبیته وه ، وه شوینی ریگا و به رنامه ی جگه له باوه پداران (پیشینه چاکه کان) بکه ویته ئەوا ئیمه له دونیادا پووی وه رده گیپرین بۆ لای ئەوهی که ئەو پووی لی کردوو و له قیامه تیشدا ده یخه ی نه ناو دۆزه خه وه که خرایترین سه ره نجامه بۆ یان .

که واته ئەهی بانگخواز ئەوهی که به ره لهستی ده عوه و بانگه وازه که تی پی ده کریت ئەگه ر حه ق بوو ئەوا پیویسته له سه رت که وا بگه ریته وه سه ری ، وه ئەگه ریش باتل و ناحه ق بوو ئەوا با نه تگیپریته وه له بریار دانت له سه ر به ره و پیشچوونت له ده عوه و بانگه وازه که تدا .

هه روه ها پیویسته له سه ر بانگخواز خۆراگر و به سه بر بیته له سه ر ئەوهی که دیته ری ی له ئەزیت و نا ره حه تی ، چونکه بانگخواز به دلنایای ئەزیت ده دریت یان به قسه یان به کرده وه ، ئا ئەوه پیغه مبه رانه سه له وات

و سه لامی خویان له سه ر بیّت به قسه و به کرده وهیش ئەزیت دراون ، ئەم
 فه رمایشته ی خوی گه وره بخوینه وه : ﴿ كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ
 رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ ﴾ [الذاریات] .

واته : به و شیوه یه هیچ پیغه مبه ریک له پیش تو نه هاتوه ئیلا وتویانه :
 یان ساحیر و جادووبازه یان شیته .

رات چی یه سه باره ت به که سیک که له لایه ن په روه دگاریه وه وه حیی بۆ
 دیت که چی له رویدا ده وتریت : تو ساحیر و جادووبازیت یان شییت ؟

بی گومان ئەزیت ده بینیت ، له گه ل ئەوه یشدا پیغه مبه ران سه بریان
 هه بووه له به رامبه ر ئەو ئەزیتانه ی که به قسه و به کرده وهیش رووبه روویان
 بووه ته وه ، سه یری یه که مین پیغه مبه ر (نوح علیه الصلاة والسلام) بکه له
 کاتی کدا که که شتی هه که ی دروست ده کرد قه وم و گه له که ی به لایدا تی ده په رین
 و گالته یان پی ی ده کرد و ئەویش پینیانی ده وت : ﴿ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ
 مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴾ [هود] .

واته : ئەگەر ئیوه گالته مان پئی بکه ن ئەوا ئیمه ییش گالته تان پئی ده که مین وه کو چۆن ئیوه گالته ده که ن ﴿٣٨﴾ ئەنجا له داها توودا ده زانن کئی سزایه کی به سه ردا دیت که پرسیوای بکات و سزای هه میشه یی ده یگریته وه .

وه حالئ ئەوان ته نها به گالته پئی کردنیه وه نه وه ستان و به لکو هه ره شه شیان لئی کرد به کوشتنی : ﴿قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَنْوُحْ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ [الشعراء] .

واته : وتیان : ئەی نوح ئەگەر وازنه هیئت له م بانگه وازه ت ئەوا تو یه کی که ده بیت له و که سانه ی که به ردباران ده کرین .

واته : یه کی که ده بیت له و که سانه ی که به به ردباران کردن ده کوژرین ، لیره دا هه ره شه ی لئی کرا به کوشتن له گه ل هه ره شه ی ئەوه ی که وا ئیمه جگه له تویش که سانیکی ترمان به ردباران کردوو به مه به سستی ده رخستنی بالاده ستیان و ده رخستنی ئەوه ی که وا ئەوان که سانیکی تریشیان به ردباران کردوو و تویش یه کی که ده بیت له و که سانه ، به لام ئەمه پیغه مبه ر (نوح) ی (عليه الصلاة والسلام) نه گپرایه وه له ده عوه و بانگه وازه که ی به لکو به رده وام بوو تا وه کو خوی گه وره نیوان ئەو و قه ومه که یی یه کلا کرده وه .

وه ئه مه يش پيغه مبه ر (إبراهيم) ه (عليه الصلاة والسلام) كه قه ومه كه ي
 رووبه رووی بوونه وه به په دكرنه وه ی و به لكو به ناو خه لكدا هيئاين بۆ
 ئه وه ی له كه داری بكن : ﴿ قَالُوا فَاتُوا بِهِ عَلَىٰ عَيْنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ
 [الأنبياء] ﴾ .

واته : وتيان : به پيش چاوی خه لکه وه بيهينن بۆ ئه وه ی خه لك ئاماده ی
 سزادانی بين و بينن چي به سه ر دينين .

ئه نجا هه ره شه يان لئى كرد به سووتاندن : ﴿ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا
 ءَالَهُتِّكُمْ إِن كُنْتُمْ فاعِلِينَ [الأنبياء] ﴾ .

واته : وتيان : بيسووتينن و خواكانتان و په رستراوه كانتان سه ربخن
 ئه گه ر ده توانن سه ريان بخهن و وازنه هيئن له په رستنيان .

ئه وه بوو ئاگرىكى گه وره يان كرده وه و (إبراهيم) يان به مه نجه نيق فريدايه
 ناويه وه له بهر دووريان له ئاگره كه وه چونكه زۆر گه رم بوو ، به لام
 په روه ردگارى بالاده ست و خاوه ن گه وره يى فه رموى : ﴿ قُلْنَا يَنَارُ كُونِي بَرْدًا
 وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ [الأنبياء] ﴾ .

واته : وتمان : ئه ی ئاگر سارد و سه لامهت به له سه ر (إبراهيم) .

ئه وه بوو ئاگره كه سارد و سه لامهت بوو له سه ری و پزگاری بوو لئ ی ،

دهرئه نجامیش بۆ (إبراهيم) بوو : ﴿وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ﴾

﴿٧٠﴾ [الأنبياء] .

واته : ئه وان و یستیان زیانی پی بگه یه نن و له ناوی به رن به لام ئیمه

ئه وانمان دۆراو و ژێرکه وتو و خه سارۆمه ند کرد .

وه ئه مه یش پیغه مبه ر (موسی) یه (عليه الصلاة والسلام) فیرعه ون

هه ره شه ی کوشتنی لئ کردوه و وتویه تی : ﴿ذُرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ﴾

إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٦٦﴾ [غافر] .

واته : وازم لئ بیئن با (موسی) بکوژم و ئه ویش بپروت له خواکه ی

بپارێته وه ، به پاستی من ده ترسم (موسی) دینه که تان لئ بگۆریت یان فه ساد

و گه نده لکاری له زه ویدا به پرباکات .

هه ره شه ی کوشتنی لئ ی کرد ، به لام له کو تاییدا دهرئه نجام بۆ (موسی)

بوو (عليه الصلاة والسلام) : ﴿وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ﴾ [غافر] .

واته : خراپترین سزا هات به سهر فیرعه ون و داروده سسته که یه دا که بریتی بوو له خنکان له ناو ده ریادا له دونیادا و ئاگری دۆزه خیش له قیامه تدا .

وه ئه مه ییش پیغه مبه ر (عیسی) یه (علیه الصلاة والسلام) که چه نیك ئه زیتدرا تا ئه و ئاسته ی که جووله که تۆمه تباریان کرد به وه ی که کوری زینایه ، وه به بۆچوونی خراپی خۆیان واده زانن کوشتویانه و له خاچیانداوه ، به لام خوی گه وره ده فه رمویت : ﴿وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن سُبِّهٖ لَهُمْ ۖ وَإِنَّ الَّذِينَ أَخْلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا ابْتِغَاءَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَل رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾﴾ [النساء] .

واته : وه ئه وان نه یانکوشتوه و له خاچیشیان نه داوه به لکو لییان تیكدراوه و چه واشه کراون و که سیکی تریان کوشتوه و له خاچداوه ، وه به راستی ئه وانه ی که جیاوازیان له نیواندا هه یه سه باره ت به ئه و له گوماندان و هیچ علم و زانستیکیان پی نییه له باره یه وه ته نها شوینکه وتنی گومان نه بییت و به دلنیایی نه یانکوشتوه ﴿١٥٧﴾ به لکو خوا به رزی کردوه ته وه بۆلای خوی ، وه خوا بالاده ست و دانایه .
به وه ش خوا پرزگاری کرد لییان .

وه ئەمەیش کۆتاپیھێنەری پیغەمبەران و پیغەشەوايان و سەرۆهەری

نەوەکانی ئادەمە (مُحَمَّدٌ ﷺ) ، خوی گه وره له بارەیهوه فەرموویەتی : ﴿

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُبْتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ
اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَكْرِينِ ﴿٣٠﴾ [الأنفال] .

واته : ئەوانەیی وا کوفریان کردوو پلانت بۆ دادەپێژن بۆ ئەوێ بەندت

بکەن یان بتکوژن یان دەربەدەرت بکەن ، ئەوان پلان دادەپێژن و خوایش

پلان دادەپێژیت و خوایش باشترینی پلان دارپێژەرەکانە .

﴿ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾ [الحجر] .

واته : موشریک و بیباوهرەکان وتیان : ئەو کەسە کەسەیی کە بانگەشەیی

ئەو دەکەیت کە قورئانت بەسەردا دابەزیوه بەپاستی تۆ شیتیت .

﴿ وَيَقُولُونَ آيِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ [الصفات] .

واته : وه ئەوان دەلێن : ئایا ئێمە لەبەر شاعیریکی شیت وازبێنین لە

خوایکانی خۆمان .

ههنده ئه زینتی وتهیی و کرده بیان لی به دیکرا که به لای زانایانی میژووه وه زانراوه که چی له گه ل ئه وه یشدا صه بر و ئارامی گرت و ده رئه نجامیش بۆ ئه و بوو .

که واته هه موو بانگخوازیك ده بیته ئه زینتی پی بگات به لام پیویسته له سه ری صه بر بگریته ، له بهر ئه مه کاتیک که خوی گه وره به پیغه مبه ره که یی (ﷺ)

فه رموو : ﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴾ [الإنسان] واته : به راستی

ئیمه قورئانمان دابه زاندووته سه ر تو ، پی شبینی ئه وه ده کرا که خوی گه وره بیفه رموبایهت : بۆیه شوکری نیعمه ته کانی بکه له سه ر دابه زاندنی ئه م

قورئانه به لام خوی گه وره پی ی فه رموو : ﴿ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ ﴾ [٢٤]

[الإنسان] واته : به صه بر به و ئارام بگره له به رامبه ر قه ده ر و برپاری په روه ردگار تدا ، ئه مه ئاماژه یه بۆ ئه وه ی که وا هه رکه سیك هه ستیت به په یره وکردنی ئه م قورئانه ئه وا ده بیته شتانیکی تووش ببیت که پیویستی به صه بریکی گه وره هه یه .

که واته پیویسته له سه ر بانگخواز که وا زۆر به صه بر و خۆراگر بیته و به رده وام بیته له سه ر بانگه واز کردن تاوه کو خوی گه وره سه ری ده خات ، وه مه رج و پیویستیش نی یه خوا له ژبانی خۆیدا سه ری بخات ، به لکو گرنگ

ئەو هیه که ده عوه و بانگه وازه که ی له ناو خه لکدا پاک و روون بیّت و خه لک شوینی که وتبیّت ، گرنگ که سه که نی یه به لکو گرنگ ده عوه و بانگه وازه که یه ئە گهر ده عوه و بانگه وازه که ی بمینیّت ئە گهر چی له پاش مردنیشی بیّت ئەوا زیندوووه ، خوی گه وره فرموویه تی : ﴿أَمِنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ

نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۗ﴾ (الأَنْعَام) .

واته : ئایا ئەو که سه ی که دلی مردوو بوو به وه ی که له ناو کوفرو گومپایی و په ریشانیدا بوو و ئیمه دلیمان به ئیمان و هیدایه تدان زیندوو کرده وه و نور و رووناکیه کمان (که قورئانه) پی داوه که له ناو خه لکدا پی ی پئی ده کات و به هۆیه وه به رچاوی پۆشنه ئایا ئەو که سه نمونه ی وه کو ئەو که سه وایه له ناو تاریکایه کاندایه و ناتوانیّت خویی لی ده رباز بکات .

له راستیدا ژیا نی بانگخواز و اتاکه ی ئەوه نی یه که وا ته نها روح و گیانی له ناو له شیدا بمینیّته وه به لکو ئەوه یه که وته و بانگه وازه که ی له ناو خه لکدا زیندوو بیّت ، سهیری چی رۆک و به سه رهاتی (أبو سفیان) بکه له گه ل (هرقل) دا که پیشتر ده رکه وتنی پیغه مبهری (ﷺ) بیستبوو بانگی (أبو سفیان) ی کرد و پرسیری لی ی کرد سه بارهت به پیغه مبهر (ﷺ) ، سه بارهت به خودی خوی

و پرچه له کی و ئه وهی که بانگه وازی بۆلا ده کات و سه بارهت به هاوه له کانیشی ، جا کاتیك که (أبو سفیان) هه والی پییدا سه بارهت به وهی که ئه و پرسیری لئی کرد (هرقل) وتی پیی : (إِنْ يَكُنْ مَا تَقُولُ فِيهِ حَقًّا لَيَبْلُغَنَّ مُلْكُهُ مَا تَحْتَ قَدَمَيْ) (٥) واته : ئه گهر ئه وهی که تو ده یلئیت راست بیته ئه و مولک و ده سه لاتی ئه و ده گاته ئه م زهویهی ژیر هه ردوو پیم ، (سُبْحَانَ اللَّهِ) کی ته سه وری ئه وه ده کات که پادشا و ئیمراتوریك - وه کو ده لئین - نمونهی ئه م قسهیه بلئیت سه بارهت به (مُحَمَّد ﷺ) !؟ ئه مه له کاتیکیا که ئه و هیشتا که دورگی عه ره بی ئازاد نه کردوه له کۆیلایه تی شه یقان و ئاره زوو په رستی ، کی ته سه وری ئه وه ده کات که نمونهی ئه م پیاوه نمونهی ئه م قسهیه بلئیت ؟

له بهر ئه مه (أبو سفیان) له پاش ئه وهی که پۆیشته ده ره وه به قه ومه که یی وت : ((لَقَدْ أَمَرَ* أَمْرُ ابْنِ أَبِي كَبْشَةَ أَنَّهُ لِيَخَافُهُ مَلِكُ بَنِي الْأَصْفَرِ)) واته : به راستی کاری (ابنِ أَبِي كَبْشَةَ / که مه به سستی پیغه مبه ری خوایه ﷺ) هه نده گه وره بووه که پادشای موو زه رده کان لئی ده ترسیته .

(5) أخرجه البخاري كتاب بدء الوحي باب كيف كان بدء الوحي إلى رسول الله ﷺ : (٧) .

* ("أمر" : يعني : عظم ، ومنه قوله تعالى : ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ [الكهف] أي : عظيماً) .

ئەو بوو ئەو زهویە ی ژیر ههردوو پئی (هرقل) ی که و ته ژیر دهسه لاتی
 پیغه مبهروهه (ﷺ) به دهعه و بانگه وازه که ی نهک به خودی خوی ، چونکه
 دهعه و بانگه وازه که ی گه یشته سهر ئەو زهویه و بتهکان و شیرک و
 خاوه نهکانیشی مالی و له ناو برد ، وه خهلیفه و جی نیشینه
 ژیره و هوشمه ندهکانی له پاش (مُحَمَّد ﷺ) گرتیانه دهست ، ئەوان گرتیانه دهست
 به دهعه و بانگه وازه و شه ریه ته که ی پیغه مبهره (ﷺ) ، که واته پیویسته
 له سهر بانگخواز سهبر و ئارام بگریت و درئه نجام له داهاتوودا بۆ ئەو
 ده بیته گه ر پاست بکات له گه ل خوادا چی له ژیانیدا بیته یان له پاش
 مردنیدا بیته .

﴿ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ
 يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴾ [الأعراف] .

واته : (موسی) وتی به قه و مه که ی : پشت به خوا بیهستن و داوای یارمهتی
 لی بکهن و سهبر و ئارام بگرن ، به راستی خوا زهوی دهدات به ئەوانه ی که
 خوی ویستی لی بیته له بدهکانی ، وه درئه نجام بۆ کهسانی له خوا
 ترس و ئەهلی ته قوایه .

وه خوی گه و ره فه رموویه تی : ﴿ إِنَّهُ مَن يَتَّقْ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا

يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾ [یوسف] .

واته : به راستی هر که سبک له خوا بترسیت و صه بر و نارام بگریت نه وا

به راستی خوا پاداشتی چاکه کاران ون ناکات .

تویشووی سی یه م

بریتییه له : (حیکمهت و دانایی) :

پیوسته بانگخواز به حیکمهت و داناییه وه بانگه واز بکات بۆ لای خوا ، -
ئای حیکمهت و دانایی چه ند تاله له سه ر که سیئ که خاوه نی حیکمهت و
دانایی نه بیئت - ، بانگه واز کردن بۆ لای خوی گه وره ده بیئت به حیکمه ته وه
بکریت ، ئه نجا به ئاموژگاری چاک ، ئه نجا به گفتوگو و موجدله کردن
به وهی که چاکتره بۆ که سانیک که سته مکار و زالم نین ، ئه نجا به گفتوگو و
موجدله کردن به وهی چاکتر نییه بۆ که سانی سته مکار و زالم ، که واته
پله کان چوارن ، خوی گه وره فه رموویه تی : ﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ
وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ۗ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۗ ﴾ [النحل] .

واته : بانگه واز بکه بۆ لای پیگای خوا به دانایی و ئاموژگاری چاک و
گفتوگو و موجدله یان له گه لدا بکه به وهی که چاکتره .

وه خوی گه وره فه رموویه تی : ﴿ وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ ۗ ﴾ [العنکبوت] .

واته : گفتوگو و و موجوده له مه کەن له گەل ئەهلی کیتابدا (جووله که و گاۋره کان) ئیلا به وه نه بیّت که چاکتره مه گەر ته نها ئەوانه یان نه بیّت که سته م و زولمیان کردوه .

دانایی و حکمهت بریتی یه له : گونجان و ریكویپکی شته کان به وه ی که وا شته کان له پله و پیگه و شوینی خۆیاندا دابنرین ، ئەوه له دانایی و حکمهت نی یه که وا په له بکهیت و به ویت له خه لک له ئەو حاله ی که له سه رین هه لگه رپنه وه بۆ ئەو حاله ی که صه حابه له سه ری بوون له نیوان ئیۋاره و به یانیا نیکدا ، هه رکه سیک ئەمه ی بویت ئەوا ئەوه که سیکی گیله له عه قلیدا و دووره له حکمه ته وه ، چونکه دانایی و حکمه تی خۋای گهۋره ئەم شته قبول ناکات ، به لگه له سه ر ئەمه بۆ تو ئەوه یه که (مُحَمَّد ﷺ) هه رچه نده پیغه مبه ری خوا بوو ، وه کتیبه که ی خۋای به سه ردا داده به زی ، پله پله شه رعی به سه ردا دابه زی تا وه کو جیگیر بوو له ناو ناخ و ده رونه کاندئا و کامل بوو ، له کاتی (میعراج) دا نوێژ فه رزکرا له پیش کۆچ کردن بۆ مه دینه به سیّ سالّ وه و تراوه به سالّ و نیویک وه و تراویشه به پینچ سالّ به سیّ ئەو راجیایه ی که له نیوان زانایاندا هه یه له م بواره دا .

وه له گه ل ئه وه شدا نوێژ به و شیوازه ی ئیستای فه رزنه کرا ، به لکو سه ره تا که فه رزکرا دوو رکعات بوو بۆ نیوه پۆ و عه سر و عیشا و به یانی و مه غریبیش سی رکعات بوو بۆ ئه وه ی بییت به وتری پۆژ ، له پاش کۆچ کردن بۆ مه دینه و له پاش ئه وه ی که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) سیانزه سالی تیپه پاند له مه ککه نوێژ له شوینی نیشته جی بووندا زیادکرا بۆ چوار رکعات بۆ نیوه پۆ و عه سر و عیشا و نوێژی به یانی وه کو خۆی مایه وه چونکه قورئان خویندنی تیدا درێژ ده کریته وه و مه غریبیش وه کو خۆی مایه وه به سی رکعات چونکه وتری پۆژه .

وه زه کاتیش له سالی دووی کۆچیدا فه رزکرا یان له مه ککه دا به لام دیاری نه کرابوو له بواری ئەندازه کانی و چه ندی لی ده دریت ، وه پیغه مبه ر (ﷺ) کارمه نده کانی نه نارد بۆ وه رگرتنی زه کات ئیلا له سالی نوێ کۆچیدا نه بییت ، بۆیه پیشکه وتنی زه کات به سی قوناغ بوو : له مه ککه دا : ﴿وَأَتُوا حَقَّهُ﴾

يَوْمَ حَصَادِهِ ﴿١٤١﴾ [الأَنْعَام] واته : وه حه ق و مافی ئه و دانه ویلان به دن له و پۆژه دا که دروینه ی ده کهن ، به لام واجبه که ی روون نه کرده وه و هه روه ها ئه و ئەندازه یه یش که واجب ده بییت له وه دا روون نه کرده وه و به لکو ئه و کاره ی پاسپارده ی خه لک کرد ، وه له سالی دووی کۆچیدا زه کات به

ئەندازە كانىيەۋە روونكرايەۋە ، ۋە لە سالى نۆى كۆچيدا پيغەمبەر (ﷺ) كارمەندەكانى نارد بۆ لای خاۋەن ئازھەل و مەرۋمالات و بەروبومەكان بۆ ۋەرگرتنى زەكاتەكەى لىيان .

تېرامىنى لە بە ئاگابوون لە حالەتەكانى خەلك لە بواری شەرع دانانى خۋای گەۋرەدا لە كاتىكدا كە خۋا داناترىنى ھەموو داناكانە .

ھەرۋەھا لە پۆژۋويشدا كە شاراۋە نىيە لەسەرمان ئەۋيش لە شەرعىت بوونيدا پيشكەۋتن ھەبوۋە ، ئەمىش لە سەرەتاي فەرزبوونيدا مرقۇق سەرپشك بوو لە نيوان ئەۋەى كە بە پۆژۋو بىت يان خۋاردن بدات ، ئەنجا پۆژۋوگرتن دەستنىشانكرا و خۋاردن دانىش بۆ ئەۋ كەسانەى كە ناتۋان بە پۆژۋو بن بە شىۋازىكى بەردەوام .

دەلىم : دانايى و حىكمەت رېگرە لەۋەى كەۋا جىھان لە نيوان ئىۋارە و بەيانىانىكدا بگۆرپىت ، بۆيە پشۋو درىژى پىۋىستە ، ئەۋ براىەت كە بانگەۋازى دەكەيت ئەمپۆ چى حەقىكى پىيە لىى قبول بكە و ئەنجا ۋردە ۋردە لەگەلدا برۆ تاۋەكو لە ناۋ باتل دەرى دەھىنىتە دەرەۋە ، ۋە با ھەموو خەلكى بە لاتەۋە يەكسان نەبىت ، چونكە جىاۋازى ھەيە لە نيوان كەسى نەزان و كەسى ملھور و ياخى .

له وانه یه گونجاو بیئت که لیڤردها هندیك نمونه بیئینه وه له دهعوه و بانگه وازی پیغه مبهەر (ﷺ) :

نمونه ی به که م :

پیاویکی دهشته کی هاته ناو مزگه وته وه له کاتی کدا که پیغه مبهەر (ﷺ) دانیشتبوو له ناو صه حابه کانیدا ئه وه بوو که ئه و پیاوه دهشته کیه له به شیکی مزگه وته که دا میزی کرد و خه لکیش به توندی هه لکۆلیان پییدا به لام پیغه مبهەر (ﷺ) - ئه و که سه ی که خوی گه وره حکمه تی پئی داوه - ریگری ئه وه ی لی کردن ، ئه وه بوو کاتی ک که میزه که ی ته واو کرد پیغه مبهەر (ﷺ) فه رمانی کرد سه تلێک ئا و بکه ن به سه ر میزه که یدا و به وه ش مه فسه ده و زیانه که نه ما و پیغه مبه ریش (ﷺ) بانگی پیاوه دهشته کیه که ی کرد و پئی فه رموو : "به راستی ئه م مزگه وتانه شیوا نی یه بۆ هیچ شتی ک له پیسی ، به لکو بۆ نویژ و قورئان خویندنه" (٦) - یان به و شیوازه ی که فه رموویه تی - ، ئه وه بوو ئه و پیاوه دهشته کیه به هۆی ئه م هه لسوکه وته چاکه وه سنگی کرایه وه ، له بهر ئه مه بینومه هندیك له زانیان ئه وه یان گواستوه ته وه که

(٦) أخرجه البخاري كتاب الوضوء باب ترك النبي (ﷺ) والناس الأعرابي حتى فرغ من بوله في المسجد : (٢١٩) ، وكتاب الوضوء باب صب الماء على البول في المسجد : (٢٢١) ، وكتاب الأدب باب الرفق في الأمر كله : (٦٢٥) ، ومسلم كتاب الطهارة باب وجوب غسل البول وغيره من النجاسات : (٢٨٥) .

ئەم پیاوه دەشتەکیه وتویهتی : ((اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي وَمُحَمَّدًا ، وَلَا تَرْحَمْ مَعَنَا أَحَدًا)). .

واته : خویه پرحم به من و (مُحَمَّد) بکهیت و پرحم به هیچ کهسیکی تر نه کهیت له گه لماندا ، چونکه (مُحَمَّد ﷺ) به و مامه له چاکه مامه له و هه لسوکه وتی له گه لدا کرد ، به لام سه حابه کان (ﷺ) هه ولیاندا که ئەو خراپه یه لابه رن به بۆ ئەوهی حساب بکه ن بۆ حالی ئەم پیاوه نه زانه .

نمونه‌ی دووهم :

(مُعَاوِيَةَ) ی کورپی (الحکم) (رضی الله عنه) هات له کاتی کدا که پیغه مبه ر (ﷺ) نوێژی ده کرد به خه لک ، ئەوه بوو پیاویک له و خه لکه پژی و وتی : (الْحَمْدُ لِلَّهِ) * ، (مُعَاوِيَةَ) ییش به و پیاوه ی وت : (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) ، - ئەمه ییش قسه کردنه له گه ل ئاده میزادی کدا و نوێژ به تال ده کاته وه - ، ئەوه بوو خه لکی چاویان تی بپی و سه یریان ده کرد ، (مُعَاوِيَةَ) ییش وتی : وای له بار دایکتان بچن ** بۆ وای

* هه رکه سیکی له ناو نویدا پژی ئەوا بلێت (الْحَمْدُ لِلَّهِ) له وه ستاندا بوو یان له رکوعدا یان له سوجهدا یه کسانه .

** ئەم وشه یه دهوتریت و واتا که ی مه به ست نی یه ، وه پیغه مبه ریش (ﷺ) ئەمه ی به (مُعَاذ) ی کورپی (جَبَل) (رضی الله عنه) وتوه کاتیک که فرمووی : ((أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَلَاكٍ ذَلِكِ كَلِمَةٍ ؟ قَالَ : قُلْتُ : بَلَى يَا نَبِيَّ اللَّهِ ، قَالَ : فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ وَقَالَ : كُفَّ عَيْنِكَ هَذَا ، فَمَلَأْتُ : يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخِدُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ ؟ فَقَالَ : تَكَلَّمْتُكَ

سه یرم ده کهن؟! ئە نجا (مُعَاوِيَةَ) به رده وام بوو له نوێژه که ی و له پاش ئە وه ی که نوێژه که یی ته واو کرد پیغه مبه ر (ﷺ) بانگی کرد ، (مُعَاوِيَةَ) فه رموویه تی : سویند به خوا هیچ مامۆستایه کم نه بی نیوه که له پیغه مبه ر باشتر خه لک فی ربکات (ﷺ) ، سویند به خوا نه هه لکۆلیا پیامدا و نه لی میدا و نه قسه یشی پی و تم به لکو فه رمووی : ((إِنَّ هَذِهِ الصَّلَاةَ لَا يَصْلُحُ فِيهَا شَيْءٌ مِنْ كَلَامِ النَّاسِ ، إِنَّمَا هُوَ التَّسْبِيحُ وَالتَّكْبِيرُ وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ))^(۷) واته : "ئهم نوێژه هیچ شتی که له قسه ی خه لک شیواو نی یه تییدا ، به لکو ئە مه ته نها بریتی یه له ته سبیحات و ته کبیرات و قورئان خویندن" - یان به و شیوازه ی که پیغه مبه ر

أَمْكَ يَا مُعَاذُ وَهَلْ يَكُفُّ النَّاسَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ أَوْ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ إِلَّا خَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ)) [أخرجه الإمام أحمد : (۲۲۳۶۶) ، و الترمذی أبواب الإيمان باب ما جاء في حرمة الصلاة : (۲۶۱۶) ، وابن ماجه أبواب الفتن باب كف اللسان في الفتنة : (۳۹۷۳) .]]

واته : ئایا هه والته نه ده می به جله و گیری هه موو ئە وانه ؟ و تم : به لئی ئە ی پیغه مبه ری خوا ، پیغه مبه ری خواش زمانی گرت و فه رمووی : ئە مه ت بگره وه ، و تم : ئە ی پیغه مبه ری خوا بۆ ئایا لی پرسینه وه مان لی ده کریت و سزا ده دریین له سه ر ئە وه ی که ده یلین ؟ فه رمووی : له بار دایکت بچینه وه ئە ی (مُعَاذ) بۆ ئایا خه لکی راده کی شریین له سه ر پوومه تیان یان له سه ر لوتیان ئیلا به هۆی دروینه ی تاوانه کانی زمانیا نه وه نه بی ت .

(۷) أخرجه مسلم كتاب المساجد باب تحريم الكلام في الصلاة : (۵۳۷) .

(ﷺ) فهرموویه تی - ، سهیری ئەم دهعه و بانگه وازه خویشوویستراوه بکه به لای دهرونه کانه وه که مروّف قبولی دهکات و سنگی پیی کراوه ده بیّت .

وه له م فهرمووده یه وه هه ندیک سوودی فهقی وهرده گرین ، له وانه : هه رکه سیک له ناو نوێژدا قسه بکات و نه زانیّت که وا قسه کردن نوێژ به تالّ دهکاته وه ئەوا نوێژه که ی سه حیح و دروسته .

نمونه ی سییهم :

پیاویک هات بۆ لای پیغه مبه ر (ﷺ) و تی : ئە ی پیغه مبه ری خوا : تیاچوم ، فهرمووی : چی له ناوتی برد ؟ و تی : پویشتومه لای خیزانه که م له ره مه زاندا له کاتی کدا که من به پوژوو بووم ، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمانی پیی کرد به وهی که کۆیله یه ک ئازاد بکات ، و تی : نیمه ، ئەنجا فهرمانی پیی کرد به وهی که دوو مانگ له سه ر یه ک پوژوو بگریت ، و تی : ناتوانم ، ئەنجا فهرمانی پیی کرد به وهی که خواردنی شهست فه قیر بدات ، و تی : ناتوانم ، پیاوه که دانیشت و دوا ی ئەوه هه ندیک خورما هینرا بۆ پیغه مبه ر (ﷺ) و پیی فهرموو: ئەمه ببه و بیکه به خیر و سه دهقه ، - به لام ئەوه بوو ئەم پیاوه ته ماحی کرده به خشنده یی پیغه مبه ر (ﷺ) که گه وره ترین به خشنده یی بۆ

مه خلق و دروستکراو، چونکه پیغه مبهری خوا (ﷺ) به خوشنده ترینی خه لکه

.-

ئەم پیاوه وتی : ئایا بیده م به که سیك له خۆم فه قیر تر ؟ سویند به خوا له نیوان ئەم دیو و ئەو دیوی شاری مه دینه دا خیزانیك نی یه له من فه قیر تر بیئت ، پیغه مبه ریش (ﷺ) پیکه نی تاوه کو کاکیله کانی ده رکه وتن ، - ئەم پیاوه به ترسه وه هات و وتی : تیاچووم که چی به ده ستکه وته وه رۆیشت - ، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی : برۆ بیده به خیزانه که ت با بیخۆن^(۸).

ئەو پیاوه به دل ئارامی و ده ستکه وتووی و دل خوشیه وه رۆیشته وه به هوی ئەم ئاینه ی ئیسلامه وه و به هوی ئەم ئاسانکاریه وه له لایه ن یه که مین بانگخازه وه بۆ ئەم ئاینی ئیسلامه سه له وات و سه لامی خوی لیبت .

نمونه ی چواره م :

وه با سه یر بکه ین پیغه مبه ر (ﷺ) چۆن مامه له و هه لسوکه وتی کردووه له گه ل که سیکدا که تاوانی ئەنجامداوه :

(۸) أخرجه البخاري كتاب الصوم باب إذا جامع في رمضان ولم يكن له شيء فتصدق عليه فليکفر : (۱۹۳۶) ، ومسلم كتاب الصيام باب تغليظ تحريم الجماع في نهار رمضان : (۱۱۱۱) .

پىغەمبەر (ﷺ) پىاويكى بىنى مستىلەيەك لە زىرى لە دەستايە و بە دەستى پىرۆزى دايكەند لە دەستى و فرىدايە سەر زەوى و فەرموى : يەككە لە ئۆه دەچىت پشكۆيەك لە ئاگر دەكاتە دەستى .

پىغەمبەر (ﷺ) مامەلە و ھەلسوكەوتى لە گەلدا نەكرد و ھەكو ئەوانەى پىشووتر بەلكو دايكەند لە دەستى و فرىدايە سەر زەوى ، دواتر كە پىغەمبەر (ﷺ) رۆيشت پىئى و ترا : مستىلەكەت بىبە و سوودى لىبىنە ، ئەويش وتى : سوئند بە خۇا مستىلەيەك نابەم كە پىغەمبەر (ﷺ) فرىئى دابىت^(۹) ، گەورەيى بۆ خۇا لەم فەرمان بەجى ھىئانە گەورەيەى صەحابە (ﷺ) .

گرنگ ئەوھىيە كە واجب و پىويستە بانگخواز دەعوە و بانگەواز بىكات بۆ لای خۇاى گەورە بە ھىكەت و دانايىيەوھ ، چونكە كەسى نەزان و جاھىل و ھەكو زانا و عالم نىيە ، و ھەكەسى ملھور و ياخى و ھەكو كەسى ملكەچ نىيە ، بۆ ھەموو شوئىنكە وتەى خۇى ھەيە و بۆ ھەموو پىگەيەكەش بواريك ھەيە .

(۹) أخرجه مسلم كتاب اللباس باب تحريم خاتم الذهب على الرجال : (۲۰۹۰) .

تۆيشووی چواره م

پيويسته بانگخواز به رهوشته باشه كان رهفتار و هه لسوكه وت بكات :

به شيويه كه كه وا شوينه واری علم و زانستی له سهر دهر كه ویت له بیروباوه پیدا ، له روخساریدا ، وه له هه موو رپر هویکیدا تاوه كو پۆلی بانگخواز بۆ لای خوا بگيریت ، به لام ئە گهر به پيچه وانه ی ئە وه وه بیته ئە وا به راستی ده عوه و بانگه وازه كه ی شكست ده خوات ، وه ئە گهر سه ركه وتویش بیته ئە وا سه ركه وتنه كه ی كه مه .

پيويسته له سهر بانگخواز كه وا رهفتار و هه لسوكه وت بكات به وه ی كه بانگه وازی بۆلا ده كات له عیباده ته كان و مامه له كان و رهوشته و ئاكاره كان بۆ ئە وه ی ده عوه و بانگه وازه كه ی قبولكراو بیته وه بۆ ئە وه یش كه نه بیته یه كيك له وانه ی كه وا یه كه مین كه سن دۆزه خیای پی گرده دریت .

برایان : ئە گهر ئیمه سه یریکی حالی خۆمان بکه ین ده بینین له واقعدا ئیمه هه ندیک جار بانگه واز ده كه ین بۆ شتیك به لام خۆمان پیی هه لناسین و بی گومان ئە مه ش كه لین و كه موکوریه کی گه وره یه ، مه گهر تیپروانین بۆ شتیك كه له و باشتر و چاکتر بیته ببیته به ربه ست له نیوان ئیمه و ئە وشته دا چونکه هه موو شوین و پیگه یه كه قسه ی خویی هه یه ، جاری وا هه یه شتیکی باش

(الفاضل) ده بیته له وباشتربوو (المفضول) له بهر هه ندیک شت که له وباشتربووه که لاره سه نگر ده کات ، له بهر ئە مه پیغه مبهری خوا (ﷺ) بانگه وازی ده کرد بۆ هه ندیک ئاکار به لام هه ندیک جاریش به شتانیکی تره وه سه رقāl ده بوو که له وانه گرنگتر بووه ، وه هه ندیک جار به پۆژوو ده بوو تا وه کو ده وترا : ئیتر پیغه مبهر (ﷺ) پۆژوو ناشکی نیی ، وه هه ندیک جاریش به پۆژوو نه ده بوو تا وه کو ده وترا : ئیتر پیغه مبهر (ﷺ) پۆژوو ناگریت .

برایان : به راستی من ئە وه م له هه موو بانگخوازیکی ده ویت که په فتار و هه ل سوکه وت بکات به و په وشتانه ی که گونجاو و شیاون بۆ بانگخواز بۆ ئە وه ی بیته بانگخواز به راستی و بۆ ئە وه یش قسه ی له قبول کردنه وه نزیکتر بییت .

تۆیشووی پینجه م

پۆیسته بانگخواز نهو به ربه ستانه بشکینیت که له نیوان نه م و خه لکدایه :

چونکه زۆریک له برا بانگخوازه کانمان نه گهر خه لکانیک ببینن به سه ر خراپه یه که وه نه و غیره ت و بیزار بوویان له و خراپه یه وایان لئ ده کات که نه چن بۆ لای نه و خه لکانه و ئامۆژگاریان بکه ن ، وه نه مه ش هه له یه و هه رگیز له حیکمه ته وه نی یه ، به لکو حیکمه ت نه وه یه که برۆیت و بانگه واز بکه یه ت و دینی خوا بگه یه نیت و هانیان بده یه ت بۆ چاکه کردن و بیان ترسی نیت له خراپه کردن و نه لئیت نه وانه فاسق و لاپرین و نابیت به لایندا برۆم ، جا نه گهر تۆی بانگخواز نه برۆیت بۆ لای نه وانه و به ده وریاندا برۆنه که یه ت نه ی کۆ سه ره په رشتیان بکات ؟ ئایا یه کیکی هاوشیوه ی خۆیان سه ره په رشتیان بکات ؟ ئایا خه لکانیک سه ره په رشتیان بکه ن که نه زانن ؟ هه رگیز شتی و نابیت ، له بهر نه مه پۆیسته بانگخواز به سه بر بیت ، وه نه مه ش به شیکه له و سه بر و ئارامگرتنه ی که له پیشه وه باسمانکرد ، پۆیسته خۆی رابینیت له سه ر سه بر و خۆراگرتن و زۆر له خۆی بکات و نه و به ربه ستانه بشکینیت که له نیوان نه م و خه لکدایه تا وه کو بتوانیت ده عوه و بانگه وازه که ی بگه یه نیت به و که سانه ی که پۆیستیان پییه تی .

به لام ئەگەر خۆی بگریته وه و نه چیتته پیشه وه ئەوا ئەمه پیچه وانهی
 ئەوهیه که پیغمبەر (ﷺ) کردوویه تی ، وه کو زانراوه پیغمبەر (ﷺ) له
 پۆژانی کۆبوونه وه له مینادا ده پۆیشت بۆلای موشریک و هاوه ل بپیارده ره کان
 له شوینه کانی خۆیاندا و بانگه وازیانی ده کرد بۆلای خوا ، وه له
 پیغمبهر وه (ﷺ) ده گێرنه وه که وا فه رموویه تی : "ئایا که سیك هه یه بمبات
 بۆلای قه ومه که ی بۆ ئەوه ی که لامی خوا بگه یه نم چونکه به راستی قوره یش
 پیگری ئەوه م لی ده که ن که لامی خوا بگه یه نم" (۱۰).

جا ئەگەر ئەمه دابی پیغمبەر و پیشه وا و سه رمه شق و پابه ره که مان
 (مُحَمَّد ﷺ) بیته ئەوا پیویسته له سه ر ئیمه یش وه کو ئەو بین له بانگه واز
 کردندا بۆلای خوا .

(۱۰) أخرجه الإمام أحمد : (۱۴۵۱۰) و (۱۴۵۱۱) و (۱۴۷۰۸) ، وابن حبان كتاب التاريخ باب بدء الخلق : (۶۲۷۴) .

تویشووی شه شه م

پیویسته بانگخواز دئی کراوه بیټ بۆ نه وانهی که پیچه وانه یین :

به تایبته ئه گهر زانی ئه و که سه ی که پیچه وانه ی ده کات نیته و مه به سته باشه و پیچه وانه یی نه کردووه ئیلا به پیی ئه وه نه بیټ که به لگه یه ک لای ئه و ده یخوازیټ ، به راستی پیویسته مرؤف نه رم و کراوه بیټ له م بوارانه دا و ئه م جیاوازیه نه کاته مایه ی وروژاندنی دژایه تی و رقه به رایه تی ، ئیلا مه گهر پیاویک به ملهورپیه وه پیچه وانه بکات به شیوه یه ک که وا حه ق و راستی بۆ روون بکریتته وه به لام ئه و ههر سووریټ له سهر باتل و پووچه لیه که ی خوی ئه و پیویسته ئه مه مامه له ی له گه لدا بکریت به وه ی که شایسته یه تی له خه لک لی پره واندنه وه ی و وریا کردنه وه یان لیی چونکه ئه مه دژایه تی کردنی به روونی ده رکه وتوووه و ئاشکرا بووه به شیوه یه ک که وا حه ق و راستی بۆ روون کراوه ته وه به لام ئه و جی به جی نه کردووه .

وه لی ره دا هه ندیک بابه تی فه رعی هه یه که وا خه لکی تییدا جیاوازن و به لام خوی گه وره فراوانی تییدا به رقه رار کردووه له سهر به نده کانی - مه به ستم ئه و بابه تانه یه که وا له بنه ماکان نین که پیویسته که سی پیچه وانه کاری تییدا به کافر بزانیټ - ئه م بابه ته فه رعیانه خوی گه وره فراوانی تییدا به رقه رار کردووه له سهر به نده کانی و هه له کردنی تییدا

بهرفراوان کردووه ، پیغه مبهەر (ﷺ) فهرموویه تی : ((إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ فَأَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ ، وَإِذَا حَكَمَ فَأَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ وَاحِدٌ))^(۱۱).

واته : ئەگەر قازی و موفتی ویستی بریار و فهتوا بدات و هه ولیدا و تیکۆشا و ئەنجا پیکای ئەوا دوو پاداشتی بۆ هه یه ، وه ئەگەر ویستی بریار و فهتوا بدات و هه له ی کرد و نه پیکای ئەوا ته نها یه ک پاداشتی بۆ هه یه .

که واته ئەو که سه ی که وا موجته هیده و هه ولی خو ی ده خاته گر هه رگیز له بازنه ی پاداشت و هرگرتن به در نی یه یان دوو پاداشتی بۆ هه یه ئەگەر پیکای وه یان ته نها یه ک پاداشتی بۆ هه یه ئەگەر هه له ی کرد و نه پیکای .

وه ئەگەر تۆ بته ویئت که سانی جگه له تۆ پیچه وانته نه کهن ئەوا به هه مان شیوه جگه له تۆیش نایه ویئت هه یچ که سینک پیچه وانته ی بکات ، جا چۆن تۆ ده ته ویئت خه لک قسه ی تۆ وهریگرن ئەوا ئەو که سانه ی که پیچه وانته ی تۆن به هه مان شیوه ده یانه ویئت خه لک قسه ی ئەوان وهریگریت .

(۱۱) أخرجه البخاري كتاب الاعتصام باب أجر الحاكم إذا اجتهد فأصاب أو أخطأ : (۷۳۵۲) ، ومسلم كتاب الأفضية باب بيان أجر الحاكم إذا اجتهد فأصاب أو أخطأ : (۱۷۱۶) .

وه سه رچاوهی بۆلاگه پانه وه له کاتی جیاوازی و ناکۆکیدا ئه وه یه که
خوی گهوره له م فره مایشته یدا روونی کردووه ته وه : ﴿ وَمَا أَخْلَفْتُمْ فِيهِ
مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ﴾ [الشوری] .

واته : له هه ر شتی کدا جیاوازی و ناکۆکی که وته نیوانتانه وه ئه وا حوکمی
ئه و شته لای خوی وه ئه و یه کلای ده کاته وه .

هه روه ها خوی گهوره ده فره مویت : ﴿ فَإِنْ نُنزَعْنَهُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى
اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴾ [النساء] .

واته : ئه گه ر کیشه و ناکۆکی و جیاوازی که وته نیوانتانه وه له شتی کدا
ئه وا بیگی پنه وه بۆ لای خوا و پیغه مبه ر [واته : بۆ لای قورئان و فره مووده
سه حیحه کانی پیغه مبه ر ﷺ] ئه گه ر ئیوه ئیمانتان هه یه به خوا و به پۆژی
دوایی نا ئه م گیرانه وه یه چاکتره و سه ره ئه نجامه که شی باشتره .

که واته پیویسته له سه ر هه موو ئه و که سانه ی که وا جیاوازی و ناکۆکی هه یه
له نیوانیاندا بگه رینه وه بۆ لای ئه م دوو بنه مایه : کتیبه که ی خوا و سوننه تی
پیغه مبه ره که ی (ﷺ) ، وه بۆ هیه چ که سیك حه لال نی یه به ره له لستی

فەرمايشتى خوا و پيغەمبەرەكەى (ﷺ) بکات به وتەى هيچ مرؤفیک هەرکەسيك بيٲ ، جا ئەگەر حەقت بۆ روون بوويه وه ئەوا پيويسته قسهى ئەو كەسهى كه پيچەوانهى دهكات بيدهيت به قەد ديواردا و نايٲ لاي به لادا بکەيته وه پله و پيگەى هەر چييهك بيٲ له زانست و ئايندا ، چونكه مرؤف هەلە دهكات به لام فەرمايشتى خوا و پيغەمبەرەكەى (ﷺ) هەلەى تيٲا نييه .

وه به لامه وه جيگاي نيگه رانى و داخه كه وا له كه سانيكه وه ده بيسم سوورن له سەر خواستنى حەق و گەيشتن پيى كه چى له گەل ئەوه يشدا پەرتە وازە و پارچە پارچەن و هەر يەكيكيان ناويكى دياريكراو يان سيفه تيكي دياريكراوى هەيه ، وه له راستيدا ئەمه هەلەيه چونكه ئاينى خۇاى گەوره يەكيكه و ئوممەتى ئيسلاميش يەكيكه ، خۇاى گەوره ده فەرمويٲ :

﴿ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴾ [المؤمنون] .

واته : به راستى ئەم ئوممەتەى ئيوه تەنها يەك ئوممەتە و منيش پەروەردگارى ئيوه م بويه ليٲ بترسن و خۇپاريٲى بکەن له سزام .

هه روه ها خوی بی که م و کورپی و پایه دار ده فه رمویت : ﴿ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا

دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَّسَتْ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾ [الأنعام] .

واته : ئەو که سانه ی که دینه که یانیان پارچه پارچه کردوو و بوونه به تاقم تاقم و حزب حزبه وه تو له هیچ شتی کدا له وان نیت ئە ی پیغه مبه ر (ﷺ) ، ئا ئە وانه سه رئه نجامیان بۆ لای خویه و ئە نجا هه والیان پی دەدات سه باره ت به وه ی که کردوو یانه .

هه روه ها خوی گه وره فه رموویه تی : ﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ

نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ﴿١٣﴾ [الشورى] .

واته : خوی گه وره له و دینه ی بۆ به شه رع داناون که ئامۆژگاری (نوح) ی پی کردوو و ئە وه هیش که به وه حی بۆ تو مان ناردوو و ئە وه هیش که ئامۆژگاری (إبراهيم و موسى و عيسى) مان پی کردوو که وا ئە و دینه په پیره و بکن و به جی بیئن و په رته وازه و پارچه پارچه نه بن تییدا .

جا ئەگەر ئەمە رېنمايى خۋای گهۋره بېت بۆمان ئەۋا پېۋىستە لەسەرمان ئەم رېنمايىه ۋەربگرين ، ۋە لەسەر پاخراۋى تۋىژىنەۋە كۆبىنەۋە ۋە ھەندىكمان گەفتوگۆى ھەندىكى ترمان بکەين بە مەبەستى چاكسازى نەك بە مەبەستى رەخنەگرتن يان تۆلە كەرنەۋە ، چونكە بەراستى ھەر مەرۋفەيك موجدەلە ۋە گەفتوگۆ بکات لەگەل جگە لە خۆى بە مەبەستى سەرخستنى رابوۋچوونەكەى خۆى ۋە سووكايەتى كەرن بە رابوۋچوونى جگە لە خۆى يان بە مەبەستى رەخنەگرتن نەك چاكسازى ئەۋا زۆربەى جار بە شىۋەيەك لى دەبنەۋە كەۋا خوا ۋە پىغەمبەرەكەى (ﷺ) رازى نەكات ، بۆيە لە نمونەى ئەم شتەدا پېۋىستە لەسەرمان كەۋا يەك ئوممەت بين ، ۋە من ناليم ھىچ كەسەك ھەلە ناكات ، ھەموۋى ھەلە دەكات ۋە دەپىيەكەيت ، بەلام قسەمان لەسەر رېگای گەيشتنە بە چاكسازى ئەم ھەلەيە ، رېگای گەيشتن بە چاكسازى ھەلە بە ئەۋە نىيە كە لە كاتى ديارنەبوونى ئەۋدا قسەى پى بلىم ۋە غەيبەتى بکەم ۋە لەكەدارى بکەم ، بەلكو رېگای گەيشتن بە چاك كەرنى بەۋەيە كە لەگەلیدا دابنیشم ۋە گەفتوگۆى لەگەلدا بکەم ، جا ئەگەر دۋاى ئەۋە دەركەوت كە ئەۋ پياۋە سوورە لەسەر ملھوپرى خۆى ۋە سوورە لەسەر ئەۋەى كە لەسەرى دەپرات لە باتل ئەۋ كاتە من بيانووم ھەيە ۋە حەق ۋە مافم ھەيە

به لکو پیویسته له سه رم که واهه له که ی روونبکه مه وه و ئاشکرای بکه م و
خه لکیش وریا و ئاگادار بکه مه وه له هه له که ی .

ئا به مه شته کان چاک ده بیته ، به لام په رته وازه یی و پارچه پارچه بوون و
حزبایه تی کردن ئا نه مه چاوی هیچ که سیکی پی ئۆقره ناگریته مه گه رته نها
که سیک نه بیته که دوژمنی ئیسلام و موسلمانانه .

کۆتایی

داوا له خوا ده که م که وا دلّه کانمان کۆبکاته وه له سه ر گوی پرایه لی کردنی ، وه بمانگێریت له و که سانه ی که کیشه کانمان ده گێرینه وه بۆلای خوا و پیغه مبه ره که ی ، وه نییه ت و مه به ستمان پاک و پوخت بکات ، وه ئه وه ی که له شه ریه ته که ی شاراو یه لیمان بۆمانی روونبکاته وه ، به راستی خوا ده ستراره وه و به خشنده یه .

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، وَ صَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمَ

عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

ناوهرۆك

- * پيشه کی دانه ر : ۱
- تۆيشووی يه که م: پيوسته بانگخواز زانستی پي بيت سه باره ت به و هی که بانگه وازی بۆ لا ده کات : ۸
- تۆيشووی دووه م: پيوسته بانگخواز خوراکر و به صبر بيت نه سه ر ده عوه و بانگه واز کردنه که ی : .. ۱۷
- تۆيشووی سسی يه م: بریتی به نه : (حیکمه ت و دانایی) : ۳۲
- تۆيشووی چواره م: پيوسته بانگخواز به ره وشته باشه کان ره قنار و هه سوکه وت بکات : ۴۲
- تۆيشووی پینجه م: پيوسته بانگخواز نه و به ره به ستانه بشکینیت که نه نیوان نه م و خه نکدایه : ۴۴
- تۆيشووی شه شه م: پيوسته بانگخواز دلی کراوه بیت بۆ نه وانه ی که پینچه وانه یین : ۴۶
- کو تایی ۵۳

الإمام ابن العثيمين في سطور^(١)

* هو الإمام الحَبْرُ الرَّبَّانِي ، الفقيهُ الأُصولي المُفسِّرُ الزاهدُ الورعُ ، العلامةُ الشيخ محمد بن صالح العثيمين رحمه الله .

* ولد الشيخ في مدينة عُنيزة بتاريخ : (٢٧ / ٩ / ١٣٤٧) هـ .

* كان الشيخ ابن العثيمين إماماً ربانياً حيثُ كان عالماً عاملاً بعلمه ومُعلماً لغيره وداعياً إلى الله على بصيرة ، وكان له حظ وافر من وصفي "الرباني والإمام"

المذكورين في قوله تعالى : ﴿ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكُتُبَ

وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ [آل عمران] ، وقوله تعالى : ﴿ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ

أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ [السجدة] .

* وكان الشيخ ابن العثيمين رحمه الله مدرسة علمية ومكتبة متنقلة وحده ، وهذا

ما يشهد عليه دروسه المسجلة وكتبه العلمية المؤصلة ، وكان "أُمَّةً فِي رَجُلٍ" :

وَالنَّاسُ أَلْفٌ مِنْهُمْ كَوَاحِدٍ ووَاحِدٌ كَالْأَلْفِ إِنْ أَمَرْنَا عَنَّا

(١) انظر ما كتبه : (اللجنة العلمية في مؤسسة الشيخ محمد بن صالح العثيمين الخيرية) في ترجمته في مقدمة كتب الشيخ رحمه الله تعالى .

* توفي الشيخ بتاريخ (١٥ / ١٠ / ١٤٢١) هـ رحمه الله رحمةً واسعة وأدخله الفردوس الأعلى .

* كان وفاة الشيخ ابن العثيمين رحمه الله خسارة كبيرة للعالم أجمع ومصيبة عظيمة على المسلمين عموماً ، وبوفاة الشيخ تبين للناس مصداق قول بعض أهل العلم قديماً عندما قالوا : (موتُ العالمِ موتُ العالمِ) .

* ولا أكون مُجانبا للصواب في أنّ قول الشيخ ابن باز رحمه الله القائل : (مَنْ نَذَرَ نَفْسَهُ لِحُدْمَةِ دِينِهِ عَاشَ مُتَعَباً ، وَلَكِنْ سَيَعِيشُ كَبِيراً ، وَسَيَمُوتُ كَبِيراً ، وَسَيُيَبَعُ كَبِيراً ، وَالْحَيَاةُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَصْعَبُ مِنَ الْمَوْتِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) ينطبق على الشيخ ابن العثيمين رحمه الله تمام الانطباق .

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَفَّقَنِي لِتَرْجُمَةِ

هَذِهِ الرِّسَالَةِ الصَّغِيرَةِ الْحَجْمِ الْعَظِيمَةِ النَّفْعِ وَالْفَائِدَةِ

(لَقَدْ بَدَأْتُ بِتَرْجُمَتِهَا مِنْ بَلَدِي كَلَار ، وَأَنْتَهَيْتُ مِنْهَا فِي مَكَّةِ الْمُكْرَمَةِ

أثناء موسمِ عُمْرَةِ رَبِيعِ عامِ ١٤٣٥ مِنْ الْهَجْرَةِ النَّبَوِيَّةِ)

مَكَّة الْمُكْرَمَة / بِدَاخِلِ (مَكْتَبَةِ مَكَّة الْمُكْرَمَة) / بِجَنْبِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

بَعْدَ صَلَاةِ الْمَغْرَبِ / ١٨ / جَمَادِي الْأُولَى / ١٤٣٥ هـ

وَقَبَلَهَا وَقَفِّي اللَّهُ لِتَرْجَمَةِ رِسَالَةِ

(تَنْفِيسِ سُورَةِ الْفَاتِحَةِ)

لِمَعَالِي الشَّيْخِ صَالِحِ بْنِ فُوزَانَ الْفُوزَانَ حَفِظَهُ اللَّهُ

أَثْنَاءَ مَوْسِمِ عُمْرَةِ رَبِيعِ عَامِ ١٤٣٤ مِنْ الْهِجْرَةِ النَّبَوِيَّةِ

وَقَبَلَهَا أَيْضًا وَقَفِّي اللَّهُ لِتَرْجَمَةِ رِسَالَةِ

(الدُّرُوسُ الْمُهَمَّةُ لِعَامَةِ الْأُمَّةِ)

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ بَازٍ رَحِمَهُ اللَّهُ

أَثْنَاءَ مَوْسِمِ حَجِّ عَامِ ١٤٣٣ مِنْ الْهِجْرَةِ النَّبَوِيَّةِ

اللَّهُمَّ ارزُقْنِي الْإِثْيَانَ إِلَى الْحُجِّ وَالْعُمْرَةَ مَرَّاتٍ عَدِيدَةً
وَارزُقْنِي الْإِقَامَةَ فِي مَكَّةَ الْمُكْرَمَةَ وَالْمَدِينَةَ النَّبَوِيَّةَ
- قُولُوا : آمِينَ -

أبو فردوس محمد بن عبدالرحمن الكردي العراقي